

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225201738
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8225201738.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpenej JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2013 j e bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2013, obsiahnutá v bode 2, podľa ktorej má spotrebiteľ zaplatiť dodávateľovi administratívny poplatok vo výške 405,95 eura, za administratívne náklady na vypracovanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2013, v bode 3, v časti v znení: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800502886 zo dňa 28.05.2013, v bode 7., v prvom odseku v znení „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 EUR.“, a v treťom odseku v znení: „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10 EUR, a to do 5 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na úhradu.“, s ú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800502886 zo dňa 28.05.2013, v bode 07., v štvrtom odseku v znení: „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800502886 zo dňa 28.05.2013, bod 11, v znení: „Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal

akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v hlavičke zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti).“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.04.2024, o ktorej konanie bolo vedené pôvodne pod spisovou značkou 3Csp/9/2024, domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013 je bezúročný a bez poplatkov (prvý navrhovaný výrok rozsudku), ďalej aby žalovanému uložil povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 2.442,90 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2.442,90 eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia (druhý navrhovaný výrok rozsudku), ďalej aby určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013, obsiahnutá v bode 2., podľa ktorej má spotrebiteľ zaplatiť dodávateľovi administratívny poplatok vo výške 405,95 eura, za administratívne náklady na vypracovanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná (tretí navrhovaný výrok rozsudku), tiež aby určil, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800502886 zo dňa 28.5.2013, v bode 3., v časti v znení: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať“, je neprijateľná (štvrtý navrhovaný výrok rozsudku), ďalej aby určil, že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013, v bode 7, v prvom odseku „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 eur“ a v treťom odseku „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10 EUR, a to do 5 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na úhradu“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami (piaty navrhovaný výrok rozsudku), ďalej aby určil, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013, v bode 07., v štvrtom odseku v znení: „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (šiesty navrhovaný výrok rozsudku) a aby určil, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013, bod 11. v znení „Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v hlavičke zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti“, je neprijateľná (siedmy navrhovaný výrok rozsudku).

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28.5.2013, na základe ktorej jej bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 700,- eur, kde celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 680,- eur, spolu tak mala žalovanému zaplatiť sumu 1.380,-eur do dňa 02.06.2014. Tvrdila, že v zmluve bol uvedený úrok vo výške 39,15 % ročne, čo predstavuje 274,05 eur, administratívny poplatok vo výške 405,95 eur, RPMN vo výške 97,14 % a priemerná RPMN vo výške 39,20 %, pričom žalovanému na predmetný úver zaplatila 3.142,90 eur. Podľa žalobkyne uvedená zmluva, ktorá bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a y/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, navyše dojednanie o úrokovej sadzbe by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, preto neplatné a nakoľko žalovanému pri poskytnutom úvere 700,- eur zaplatila až sumu 3.142,90 eura, tento sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 2.442,90 eur, o čom sa dozvedela

až od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, na dôkaz čoho predložila Prehlásenie tohto združenia zo dňa 12.04.2024 . S poukazom na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto túto sumu žiadala vydať. V súvislosti s požadovaným určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukázala na § 11 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa a v žalobe tiež uviedla dôvody, pre ktoré považuje ňou označené zmluvné podmienky za neprijateľné a s poukazom na ust. § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 a § 53 ods. 4 písm. l/ a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka žiadala určiť ich neprijateľnosť. Poukázala pritom na viaceré súdne rozhodnutia.

3. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve súdu uznesením zo dňa 24.04.2024, riadne mu spolu so žalobou doručeným dňa 02.05.2024, v určenej lehote nevyjadril, žalobkyňou uplatnený nárok nespochybnil.

4. Nakoľko v tomto spore išlo v časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia o žalobu o splnenie povinnosti podľa ustanovenia § 137 písm. a) CSP a boli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 273 CSP, súd v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie č. k. 3Csp/9/2024-30, vyhláseným dňa 17.07.2024, ktorým žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.442,90 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2.442,90 eur od 04.05.2024 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok rozsudku), žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanému v rozsahu 100 % (druhý výrok rozsudku) a vec v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľných zmluvných podmienok vylúčil na samostatné konanie (tretí výrok rozsudku).

5. Proti uvedenému rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Boli podľa neho dodržané všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy, táto nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú. Rovnako tak právny dôvod na plnenie z nej nikdy neodpadol a majetkový prospech získal z poctivých zdrojov, preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť.

6. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 27.05.2025, č. k.27CoCsp/5/2025 tak, že ho odmietol, nakoľko odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. V dôvodoch poukázal na to, že boli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, žalovaný ich nespĺnenie v odvolaní ani netvrdil a jeho odvolacie námietky smerujúce k aplikácii hmotného práva mal možnosť vzniesť v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto odvolací súd už nie je oprávnený preskúmať.

7. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku zo dňa 17.07.2024 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 27.05.2025 bolo konanie o vylúčenej veci (o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok) na tunajšom súde ďalej vedené pod spisovou značkou 3Csp/32/2025.

8. Žalovaný ani v konaní o vylúčenej veci žiadne ďalšie vyjadrenie k žalobe nepodal. Jediným jeho vyjadrením k žalobe počas konania tak bolo jeho odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie, v ktorom vyjadroval sa len k časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, k časti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok sa počas celého sporu ani raz nevyjadril, tvrdenia žalobkyne v danej časti nepoprel. Jeho predvolaný právny zástupca sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil ani na pojednávanie, neúčasť na ktorom žalovaný ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, a tak v súlade s ust. § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

9. Žalobkyňa na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu na žalobe čo do určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok trvala poukazujúc na písomne uvedené dôvody žaloby.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobkyňou, keďže vykonanie

žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

11. Z posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 800502886 zo dňa 28.05.2013 súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., teda žalovaný a ako dlžník - spotrebiteľ žalobkyňa. Podľa textu zmluvy sa ňou veriteľ na žiadosť spotrebiteľa zaviazal pri jej podpise poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti k rukám spotrebiteľa v sume 700,- eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 680,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 1.380,- eur. Podľa zmluvy celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 274,05 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 405,95 eur (ďalej len „administratívny poplatok“.) Spotrebiteľ, tu žalobkyňa, sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.380,- eur, ak nie je dohodnuté inak, do 02.06.2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Podľa bodu 3 zmluvy spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 97,14 % a že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver, platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vo výške 39,20 %.

12. Na spodnej časti formulára zmluvy nachádza sa vopred predtlačený text, v znení cit: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.“

13. Žalobkyňa spolu so zmluvou predložila aj listinu označenú ako Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru platné od 01.04.2013. Ide o drobným písmom husto písaný text rozdelený do dvoch stĺpcov formátu A4, v ktorom v bode 7 a 11 nachádzajú sa dojednania, ktoré žalobkyňa žalobou žiada určiť za neprijateľné zmluvné podmienky.

14. Žalobkyňa teda podanou žalobou domáhala sa vydania bezdôvodného obohatenia, čo založila na tvrdení, že úver z vyššie uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, pričom žiadala túto bezúročnosť a bezpoplatkovosť určiť samostatným výrokom rozsudku a zároveň žiadala určiť ňou uvedené zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve (v bode 2 a 3) a vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru (bod 7 prvý, tretí a štvrtý odsek a bod 11) za neprijateľné zmluvné podmienky. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania s tvrdeniami žalobkyne sa plne stotožnil, žalobu mal za procesne prípustnú a aj za dôvodnú a preto jej vyhovel.

15. Nebolo medzi stranami sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva priamo označeného ako zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá podľa zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, malo sa jednať o spotrebiteľský úver a že teda strany v danom prípade založili spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým je v tomto prípade zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (nakoľko podľa § 53 ods. 1 „nového“ zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ustanovenia tohto zákona sa použijú len na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024 a vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024).

K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru

16. Čo sa týka tu posudzovanej úverovej zmluvy uzavretej stranami dňa 28.05.2013, pri jej posúdení je treba prioritne vychádzať z ustanovení v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z. z..

17. Tento zákon náležitosti, ktoré takáto zmluva musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka upravoval v § 9, pričom medzi tieto náležitosti patrilo aj uvedenie písm. y) priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Zároveň podľa § 7 ods.1 uvedeného zákona veriteľ bol pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. V zmysle vyššie citovanej zákonnej úpravy na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru stačí absencia čo i len jednej náležitosti vymenovanej v § 11 ods. 1 písm. b) Zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

21. Zároveň podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

22. I keď o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru už vzhľadom na právoplatný, záväzný a nezmeniteľný záver vyslovený v rozsudku zo dňa 17.07.2024 č. k. 3Csp/9/2024-30 o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie práve z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného úveru nemožno pochybovať, súd (keďže rozsudok pre zmeškanie sa neodôvodňuje) len pre úplnosť dopĺňa, že v zmluve nie je správne uvedený údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo robí úver bezúročným a bezpoplatkovým už podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ a zároveň žalovaný nepreukázal akékoľvek skúmanie schopnosti žalobkyne splácať úver, čo úver robí bezúročným a bezpoplatkovým aj podľa § 11 ods. 2 vety druhej ZoSÚ. V odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie žalovaný síce tvrdil, že s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a dohodnutá jeho výška na základe posúdenia bonity žalobkyne, avšak žiaden taký formulár ani akúkoľvek inú listinu, či doklad preukazujúci akékoľvek skúmanie sociálno-ekonomickej situácie žalobkyne nepredložil. Ide tak o prípad hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1, z dôvodu čoho sa úver v zmysle § 11 ods. 2 druhej vety ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je. Keďže žalovaný pred uzavretím zmluvy neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď takýto stav nevyplýval z predložených dôkazov, podľa názoru súdu, vychádzajúc pritom zo zisteného skutkového stavu veci, žalovaný ako veriteľ si tak nesplnil zákonom uloženú povinnosť v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ. Uvedený postup bol postup stanovený zákonom, preto nebolo povinnosťou súdu žalovaného na preukázanie tohto zákonom stanoveného postupu vyzývať, nakoľko by tým súd zasahoval do hmotnoprávných ustanovení a porušil by tým zásadu „rovnosti“

sporových strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoCsp/42/2021-222 zo dňa 23.3.2022).

23. Uvedený záver a posúdenie pre žalovaného v žiadnom prípade nemôžu byť prekvapivé, nakoľko už v inom spore tu žalobkyne proti tu žalovanému, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/29/2024, bol obdobný úver žalovaného poskytnutý žalobkyni práve z uvedených dôvodov vyhlásený za bezúročný a bezpoplatkový (viď rozsudok vo veci 6Csp/29/2024 zo dňa 09.12.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/4/2025).

24. Čo sa týka priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaj predpísaný v § 9 ods. 2 písm. y/ zákona), v zmluve je ako priemerná hodnota RPMN uvedená hodnota 39,20 %. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky (viď § 21 ods. 2 ZoSÚ) však súd je toho názoru, že údaj o priemernej hodnote RPMN uvedený veriteľom v zmluve je nesprávny a zavádzajúci. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, stav ku dňu 31.03.2013, z ktorých tu treba vychádzať, vyplýva, že veriteľ v zmluve uviedol priemernú hodnotu RPMN platnú pre tzv. „ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov“. Ako však správne uviedla žalobkyňa, vzhľadom na obsah úverovej zmluvy a povahu úveru (keď prostriedky poskytnuté boli v hotovosti dňa 28.05.2013 a vrátené mali byť do 02.06.2014, teda za viac ako rok) správne mal byť v zmluve uvedený údaj platný pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov, čo znamená, že ako priemerná hodnota RPMN mal byť v zmluve uvedený údaj 48,52 %, teda iný údaj, ako uviedol veriteľ (39,20 %).

25. Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom - informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To, že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj, je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

26. Súd poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.05.2024 sp. zn. 9Cdo/4/2022 (viď bod 20 jeho odôvodnenia), podľa ktorého aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov.

27. Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí z 28. júna 2023 sp. zn. 4Cdo/29/2023 vyslovil záver, že (viď body 21 a 22 odôvodnenia) „Na to, aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť podľa názoru dovolacieho súdu údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednávania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel.“

28. Okrem toho, vo vzťahu k samotnej výške RPMN v zmluve 97,14 %, ktorá nepochybne neprimerane prevyšuje akékoľvek úroky a poplatky a žalovaný takéto náklady od žalobkyne žiadal napriek skutočnosti, že ako poskytovateľovi finančných služieb mu muselo byť z dostupných zdrojov zrejme (napr. z internetovej stránky Ministerstva financií SR, z ktorej vyplýva priemerná RPMN pri takto poskytovaných úveroch vo výške 48,52 % v rozhodnom období, že toto úverovanie prekračuje akékoľvek medze úrokovania - dvojnásobok priemernej RPMN) a vzhľadom na vzájomné plnenie je v hrubom nepomere, preto bez pochyb možno konštatovať nevzniknutie nároku na úroky a poplatky za úver aj z dôvodov podľa § 39 OZ. Teda aj keby z hľadiska formálneho vyjadrenia náležitosti v zmluve vznikol nárok na úroky a poplatky, tak či tak by bol úver bezúročný a bez poplatkov pre rozpor ich výšky s dobrými mravmi. Úročenie spolu s poplatkami vo výške odporujúcej dobrým mravom nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody, a toto konanie možno jednoznačne považovať za úmyselné porušenie Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch a z toho potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel (minimálne nepriamy) na strane dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je potrebné konštatovať aj rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Súd ďalej poznamenáva, že nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané, až úžernícke úroky (§39a Občianskeho zákonníka) (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/35/2023 zo dňa 30.11.2023).

29. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia a zároveň úver bezúročným a bez poplatkovým je aj z dôvodu podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona.

K procesnej prípustnosti žaloby

30. Hoci žalovaný okrem spochybňovania tvrdení žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane žiadnu inú obranu v spore neuplatnil a k časti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok sa dokonca nevyjadril vôbec, súd pre úplnosť uvádza, že žalobu považuje za procesne prípustnú tak čo do určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj súčasného určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pri súčasnom uplatnení v žalobe uloženia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie žalobkyni.

31. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Gramatickým a logickým výkladom predmetného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že toto predpokladá situáciu, kedy súd určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak na základe návrhu, ako aj z úradnej povinnosti. Keď je súd oprávnený vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez návrhu, tým skôr ju môže vysloviť na návrh spotrebiteľa. Je treba si navyše uvedomiť, že ust. § 137 CSP obsahuje len príkladný (použitie slovo „najmä“), teda neuzavretý okruh typov žalôb, o ktorých je možné rozhodovať v civilnom sporovom konaní. Za tohto stavu je zrejme, že niet dôvodu, prečo by súd nemohol rozhodovať o žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

33. Nový Civilný sporový poriadok zakotvil síce osobitné konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach s osobitnou príslušnosťou súdov (§ 301, § 31 CSP), no to neznamená, žeby konkrétny spotrebiteľ nemal právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu.

34. Ani ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka v tomto smere nepredstavuje prekážku určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnej veci spotrebiteľa, ktorá už bola určená ako neprijateľná v individuálnom spore iného spotrebiteľa (podporne k tomu viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/114/2017).

35. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1 CSP, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) vyplýva priamo právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

36. Čo sa týka určenia neprijateľných zmluvných podmienok, tu ide o stav, že úver, z ktorého žalobkyňa uplatnila si súčasne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, už bol žalobkyňou vrátený. Na prvý pohľad mohlo by sa tu preto javiť, že vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle žalobného návrhu tu už nemá žiadne opodstatnenie a žiadaný právny dopad na strany sporu, nakoľko pohľadávka zo zmluvy zanikla splatením poskytnutého úveru s príslušenstvom žalobkyňou, no nie je tomu tak. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne (podporne pozri aj tu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/114/2017). Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porov. spojenie prípadov C-154/15, C-307/15, C-308/15). Z rozhodnutí Súdneho dvora tiež jednoznačne vyplýva, že žaloba o určenie neplatnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom sa nepremičuje.

37. Prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) tu možno vyvodiť z osobitného predpisu, a to z ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

38. Aj žalobné návrhy požadujúce popri sebe určenie (neprijateľných zmluvných podmienok a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) a súčasne plnenie (bezdôvodného obohatenia) tu popri sebe obstoja, čo opätovne potvrdzuje ustálená súdna prax (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/61/2018, alebo uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/114/2017, či rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/224/2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/78/2018).

39. Uvedený záver vyplýva aj z doslovného znenia § 298 ods. 2 CSP, ktoré popri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky zo strany súdu (ktorá má za následok neplatnosť podmienky) výslovne prezumuje kumulatívne priznanie nároku spočívajúceho v plnení (bezdôvodnom obohatení, primeranom finančnom zadosťučinení), ktoré ma charakter žaloby na plnenie, z čoho možno jednoznačne vyvodiť, že tieto petity (o určenie a o vydanie bezdôvodného obohatenia) popri sebe súčasne obstoja.

40. V súvislosti so záverom o procesnej prípustnosti žaloby súd poukazuje aj na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z. z., ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba

41. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“.

42. Zákonodarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP. Procesná prípustnosť žaloby vyplýva aj zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako už súd uviedol. Danosť naliehavého právneho záujmu možno vyvodiť aj z čl. 6 ods. 1 smernice

Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok).

43. Súd sa osobitne zaoberal prípustnosťou predmetnej žaloby aj z toho hľadiska, či vzhľadom na inak platný záver, že možnosť podania žaloby o plnenie (tu je ňou tá časť žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia) v zásade vylučuje možnosť súčasnej určovacej žaloby, je možné vyhovieť žalobe tak pokiaľ ide o požadované určenie (úveru za bezúročný a bez poplatkov), ako aj pokiaľ ide o požadované plnenie a dospel k záveru, že je to možné a prípustné.

44. Súd predmetnú žalobu v časti požadovaných určení posúdil ako žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď prípustnosť tejto žaloby vyvodil z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Uvedený záver vyplýva aj z doslovného znenia § 298 ods. 2 CSP, ktoré popri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky zo strany súdu (ktorá má za následok neplatnosť podmienky) výslovne prezumuje kumulatívne priznanie nároku spočívajúceho v plnení (bezdôvodnom obohatení, primeranom finančnom zadosťučinení), ktoré má charakter žaloby na plnenie z čoho možno jednoznačne vyvodiť, že tieto petity (o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia z bezúročného úveru) popri sebe súčasne obstoja.

45. V súvislosti s názorom, že je možné žalovať určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru popri žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/57/2017. Súd ďalej v súvislosti so záverom, že je možné žalovať určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru popri žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/18/2023.

46. Súd preto žalobu mal za procesne prípustnú. Žalobkyňa nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila naraz, súčasne, v jednej žalobe, preto ani už toho času právoplatný rozsudok pre zmeškanie o povinnosti žalovaného bezdôvodné obohatenie jej vydať nenechal nič (aj vzhľadom na význam daného výroku pre možnosť uplatnenia ďalších prípadných satisfakčných nárokov, primeraného finančného zadosťučinenia) na tom, že súd mohol a musel vzhľadom na dôvodnosť žaloby v danej časti samostatne vysloviť bezúročnosť a bezpoplatkovosť posudzovaného úveru. Inak by žalovaný mal prospech z vlastného protiprávneho konania a z nesplnenia zákonnej povinnosti vyjadriť sa k žalobe.

47. Určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadosťučinenie). Súd podporne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6NdC/20/2016, podľa ktorého „Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasledujúcich CSP len s účinkami inter partes.“ Procesná prípustnosť žaloby žalobkyne jasne vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, a to sp. zn. 6Cdo/127/2017 a 6Cdo/27/2018. V rozhodnutí 6Cdo/127/2017 Najvyšší súd jasne konštatoval, že „zánik záväzku splnením dlhu nemá tu právny význam (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok“.

K neprijateľným zmluvným podmienkam

48. Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožňuje s názorom žalobkyne, že v prípade všetkých ňou označených zmluvných podmienok jedná sa o neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, a preto žalobu aj v tejto časti uznal za dôvodnú.

49. Pravdivé je aj tvrdenie žalobkyne, že neprijateľnosť všetkých ňou označených zmluvných podmienok už bola súdmi právoplatne judikovaná (a to opakovane), čo na tu súdnu vec malo dôsledky nielen z hľadiska potreby rešpektovať princíp právnej istoty v právnom štáte (čl. 2 Základných princípov CSP), ale aj z hľadiska zákonného pravidla zakotveného v §53a Občianskeho zákonníka.

50. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 28.05.2013 (kedy bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

51. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení k 28.05.2013 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

XX. Tak samotná úverová zmluva a priamo v nej obsiahnuté dojednania, ako aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru majú povahu vopred žalovaným predtlačенých formulárov. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho ako dodávateľa zaťažovalo (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), že by napádané zmluvné podmienky obsiahnuté v Zmluve a Všeobecných podmienkach zmluvy boli so žalobkyňou individuálne vyjednané.

53. Pri spotrebiteľských zmluvách platí vyvrátiateľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje - pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za štandardnú (adhéznú) zmluvu. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Aj čl. 3 ods. 4 smernice 93/13/EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenia zaťažuje predajcu alebo dodávateľa na čo v prípade sporu musí prihliadať aj súd. Podporne viď napr. komentár k § 53 Občianskeho zákonníka autorov JUDr. Imrich Fekete, CSc. E. F. G., Občiansky zákonník, prehľadný komentár, EPOS, Bratislava 2012 strana 197 z ktorého súd citoval.

54. Pokiaľ teda ide o otázku, či predmetná zmluva v časti svojich formulárových, predtlačенých prehlásení je zložená z individuálne vyjednaných zmluvných podmienok, súd nezistil prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, že by tieto zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané. Uvedený formulár zmluvy ale ani formulár Všeobecných podmienok k zmluve neponúkajú žiadnu možnosť modifikovať ich vopred pripravený obsah, Všeobecné podmienky nie sú spotrebiteľom ani podpísané. Ani do samotnej zmluvy s výnimkou podpisu nemohol spotrebiteľ absolútne nijako zasiahnuť. Nemožno preto urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok buď akceptovať bude alebo nie. Dôkaz individuálneho vyjednania už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu podpísal, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednania či nevyjednania v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Súd si uvedomuje, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte, čo je prípad úverových a súvisiacich zmlúv uzatváraných aj nebankovými spoločnosťami v stovkách či tisícoch. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah (napríklad slobodným vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím), resp. nepristúpiť naň, pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby spotrebiteľ mal možnosť ktorékolvek tu posudzované zmluvné dojednanie ovplyvniť, či vylúčiť.

K neprijateľnosti dohody o administratívnom poplatku v bode 2 Zmluvy (výrok II. rozsudku)

55. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej má spotrebiteľ zaplatiť dodávateľovi administratívny poplatok vo výške 405,95 eura, za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, táto je podľa názoru súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko nárokovanie, obsah a zloženie tohto poplatku nie sú spotrebiteľovi vopred známe, nie je zrejmé ani to, aké protiplnenie za tento poplatok spotrebiteľ dostáva. Súd súhlasí so žalobkyňou, že hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa je tu úplne zrejmá a nepochybná, nakoľko žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú nijako konkretizované, ide o úplne netransparentné dojednanie. Dojednanie a výška akéhosi bližšie nešpecifikovaného administratívneho poplatku podstatne prevyšujúceho dokonca sumu úroku nie sú obhájiteľné. Súd sa už danou zmluvnou podmienkou a aj obranou žalovaného snažiacemu sa ju obhájiť viackrát zaoberali a následne právoplatne judikovali uvedený poplatok ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/94/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/42/2017 alebo rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/40/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/35/2017 či rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/104/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/203/2016). Zároveň o úplne obdobnom znení podmienky u žalovaného už bolo právoplatne rozhodnuté (viď rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/23/2023, sp. zn. 6CoCsp/3/2023 alebo 16CoCsp/4/2025). Od záverov týchto rozhodnutí nevidel súd dôvod odkloniť sa a preto na dôvody v nich uvedené odkazuje.

K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 3 Zmluvy (výrok III. rozsudku)

56. Podľa znenia tejto zmluvnej podmienky „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ je neprijateľné, aby na spotrebiteľa bolo štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Predformulované ustanovenie o oboznámení sa s dokumentmi, ktoré majú byť súčasťami zmluvy, je neprijateľnou podmienkou, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde či u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku uvedenej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že taká zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, nakoľko prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas. Teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Predmetná zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase).

57. Podporne súd poukazuje aj na novelu uskutočnenú zákonom č. 568/2007 Z. z., ktorou bolo novelizované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka tak, že v odseku 4 sa demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok rozšíril aj o písmeno l) podľa ktorého za neprijateľné podmienky považujú sa aj ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana (t. j. dodávateľ).

58. K dôvodom neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/46/2021 z 13.12.2021.

59. Obsahovo úplne totožná zmluvná podmienka vo vzťahu k tu žalovanému a z jeho zmluvy bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/184/2024 z 10.06.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/3/2025, na ktorého dôvody súd poukazuje a stotožňuje sa s nimi. Rovnako súd poukazuje na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/4/2025.

K neprijateľnosti zmluvných podmienok v bode 7 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (výrok IV. rozsudku)

60. V bode 7 prvý odsek Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru nachádza sa dojednanie, podľa ktorého „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 EUR.“, a v treťom odseku bodu 7 dojednanie v znení: „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10 EUR, a to do 5 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na úhradu.“

61. Obidve tieto dojednania sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, pričom ich neprijateľnosť bola opakovane vyslovená napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/23/2023, 1CoCsp/11/2021, alebo 16CoCsp/4/2025 a 9CoCsp/3/2025, s ktorými sa súd stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje. Žalobkyňa si zmluvnú pokutu so žalovaným individuálne nevyjedнала, táto bola zapracovaná do zmluvných podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného. Vzhľadom na jasné zákonné podmienky pre platné dojednanie zmluvnej pokuty (§ 544 OZ), ktoré musí vyplývať zo skutočne existujúcej slobodnej vôle zmluvnej strany ju písomne dojednať v danej výške, je úplne zrejmé, že nemôže obstať postup, kedy tak závažné ustanovenie, akým je dojednanie o zmluvnej pokute, sa doslova skrýva do neprehľadného textu žalobkyňou nepodpísaných zmluvných podmienok, kde je vysoko pravdepodobné, že unikne pozornosti spotrebiteľa, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná pokuta je neprijateľná už len z dôvodu, že je obsahom nepodpísaných VOP a nebola individuálne dojednaná. V tomto smere súd poukazuje na závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013: „Z uvedeného plyne konečný záver, ktorý dopadá na vec sťažovateľa, že v rámci spotrebiteľských smluv ujednaní zakladajúci smluvní pokutu (podobne ako rozhodčí doložka) zásadne nemohou byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, nýbrž len spotrebiteľské smlouvy samotné (listiny, na niž spotrebiteľ pripojuje svoj podpis). Výjimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim (napr. smlouva o preprave osob s ohľadom na § 3vyhlášky č.175/2000 Sb., o prepravníku rádu pro veřejnou dráhu a silniční osobní dopravu, apod.).“

62. Rovnako tak poplatok/sankcia za každú zaslanú upomienku vo výške 10 eur, zakotvená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bode 7., je neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Uvedené náklady nemožno chápať ani ako poplatok za službu (plnenie), ktorá je poskytovaná spotrebiteľovi. Na základe uvedených skutočností je nevyhnutné ustáliť, že dodávateľ nemá právo požadovať úhradu poplatkov za upomienky, nakoľko uvedené poplatky neprinášajú spotrebiteľovi žiadnu výhodu a slúžia iba záujmom veriteľa ako dodávateľa, pričom uvedené poplatky umožňujú jednostranne navyšovať pohľadávku žalovaného bez garancie maximálneho počtu uvedených poplatkov. Poplatok za upomienku vo výške vopred paušálne určenej, zjavne prevyšujúcej prípadné možné skutočné náklady s ňou spojené, majúci tak povahu skrytej zmluvnej pokuty je neprijateľný.

63. Zmluvná pokuta i poplatok za upomienky zakotvené v obdobných, resp. totožných zmluvných ustanoveniach pritom už boli súdmi určené ako neprijateľné zmluvné podmienky - napr. rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/88/2023 zo dňa 18.12.2023, sp. zn. 16Csp/85/2024 zo dňa 05.11.2024, 24Csp/41/2022 zo dňa 20.06.2022, či rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/11/2021 zo dňa 28.09.2021 a sp. zn. 1CoCsp/23/2023 zo dňa 19.10.2023.

K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 7 odsek 4 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (výrok V. rozsudku)

64. Podľa tohto posudzovaného dojednaní „Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcom zo zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“

65. Aj dané dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom aj o tejto bolo už právoplatne rozhodnuté vo vzťahu k žalovanému, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Csp/95/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/33/2022 alebo rozsudkom Okresného

súdu Bardejov sp. zn. 6Csp/29/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/4/2025.

66. Daná zmluvná podmienka de facto núti spotrebiteľa akceptovať náklady, ktoré v čase podpisu zmluvy nepozná, ktoré nie sú nijako konkretizované, ktorých vznik a výška je ponechaná v podstate výlučne na vôľu žalovaného, a ktoré ani nie sú nijako limitované. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Súd považuje za neprijateľnú podmienku aj takú, ktorá predstavuje takýto odklon od zmyslu a účelu zákonného inštitútu. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa za príslušenstvo pohľadávky považujú okrem iného „náklady spojené s jej uplatnením“. Paušálna náhrada veľkého počtu vopred neurčených a nelimitovaných výdavkov umožňuje navyšovanie dlhu spotrebiteľa o neexistujúce náklady a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s ust. § 121 ods. 3 v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré pravidlo zakazuje nevýhodnejšie dojednanie oproti ustanoveniu Občianskeho zákonníka. Nemali by byť pochybnosti, že ustanovenie zmluvy o povinnosti platiť neexistujúce náklady je nevýhodnejším ustanovením oproti zákonnému pravidlu (por. Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (K. L.) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06).

K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (výrok VI. rozsudku)

67. Podľa znenia tejto zmluvnej podmienky: „Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v hlavičke zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti).“

68. Zmluvná podmienka v totožnom, či obdobnom znení už bola určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve – napr. rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/110/2023 zo dňa 23.11.2023, či 24Csp/41/2022 zo dňa 20.06.2022, sp. zn. 18Csp/97/2023 zo dňa 10.01.2024, či rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 7Csp/23/2022 zo dňa 13.10.2022 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCSP/6/2023 zo dňa 22.11.2023 alebo rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Csp/95/2021 zo dňa 12.04.2022 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/33/2022 zo dňa 06.12.2022.

69. Aktuálne vo vzťahu k žalovanému bola za neprijateľnú určená tiež rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/184/2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/3/2025. Súd pri odôvodnení neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania plne odkazuje na odôvodnenie v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/4/2023 z 31.5.2023: „K zmluvnej podmienke týkajúcej sa zasielania upomienok, SMS správ, emailov odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ide o podmienku, ktorá je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže je formulovaná bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany žalovaného. Mohla by preto viesť k tomu, že žalovaný by neúmerne obťažoval spotrebiteľa množstvom odoslaných upomienok a správ ich frekvenciou a časom, keďže podmienka pripúšťa túto komunikáciu aj v dňoch pracovného pokoja, či sviatkoch, aj v nočných hodinách. Takto široko formulovaná zmluvná podmienka a jej realizácia by mohla viesť aj k rozporu so zákonom konkrétne s § 9a ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Toto ustanovenie totiž zakazuje akýmkoľvek spôsobom kontaktovať alebo obťažovať spotrebiteľa počas sviatkov, dni pracovného pokoja alebo v pracovných dňoch po 18.hod. Sporná zmluvná podmienka teda môže predstavovať agresívnu obchodnú prax upravenú v § 9 zákona č. 250/2007 Z. z. a keďže pre posúdenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky postačuje to, ak objektívne je spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, teda bez ohľadu na pôsobenie tejto klauzuly v skutkových okolnostiach konkrétneho prípadu, súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe o určenie jej neprijateľnosti a koná v skutkových okolnostiach prípadu.“

70. Daná zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže je formulovaná bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany žalovaného. Mohla by preto viesť k tomu, že žalovaný by neúmerne obťažoval spotrebiteľa množstvom odoslaných upomienok a správ ich frekvenciou a časom, keďže podmienka pripúšťa túto komunikáciu aj v dňoch pracovného pokoja, či sviatkoch, aj v nočných hodinách.

71. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

72. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, žalobkyňa bola v spore plne úspešná (úspešná bola tak v časti požadovaného určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj neprijateľných zmluvných podmienok). O nároku na náhradu trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo už právoplatne rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 17.07.2024.

73. Úspech žalobkyne tu preto podľa § 255 ods. 1 CSP odôvodňoval priznanie jej nároku na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

74. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.